

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 271. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920238304.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Hun befandt sig her under lagttagelsen af alle Regler for Høflighed, Fiinhed og Ynde fuldkommen i sit Element, idetmindste syntes det Otto saa. Hans Øie var ikke øvet nok til at see, at hun tildeels spillede, hvad der var Grevens anden Natur, at hun, uden just at være theatricalsk, medbragte, hvad der var Scenens Erindringer eller udviklet ved Lampeskinnet, medens han gav, hvad der var Tradition i hans Slægt. Hendes eneste Feil var, at hun for Alvor vilde forestille den fornemme Dame, og denne Feil kunde Otto ikke see. Han studerede ivrig disse smaa Artigheder, denne lette Tone, der ligesom legende bar det Besværlige: at tale om Intet, at variere Udtryk af Fornøielse, medens Gjenstandene næsten stadig vare de samme, at have Sindet eller idetmindste Ordet livlig beredt for den Andens Skyld, og paa samme Tid gaae rigtig, vende sig rigtig o. s. v. - og imidlertid begik han selv smaa Anstød, da Greven under sin Opmærksomhed for hende ikke tabte ham af Sigte, men behandlede ham med ligesaa megen Høflighed, som om han var en Prinds i en Prindsesses Følgeskab.